

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/51/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917211385
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6917211385.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v právnej veci navrhovateľky I. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, L., zastúpená: JUDr. Evou Bornayovou, advokátkou so sídlom Fučíkova 795/15, Rimavská Sobota, proti mužovi, ktorého otcovstvo má byť určené H. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XXX, X., zastúpený Mgr. Jozefom Mochňackým, advokátom so sídlom T. G. Masaryka 14/A, Lučenec v konaní o určenie otcovstva k maloletému: Z. T., nar. XX.XX.XXXX, o odvolaní muža, ktorého otcovstvo má byť určené (otca) proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 17Pc/21/2017-97 z 18. júna 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v III. výroku mení tak, že otec maloletého dieťaťa je povinný prispievať na výživu maloletého dieťaťa Z. T. sumou 27,13 Eur mesačne za obdobie od 11.10.2014 do 30.06.2017, sumou 27,32 Eur mesačne za obdobie od 01.07.2017 do 30.06.2018, sumou 28,08 Eur mesačne za obdobie od 01.07.2018 a v budúcnosti pri zmene výšky životného minima na maloleté nezaopatrené dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu sumou vo výške 30 % z takto zmeneného životného minima vždy do piateho dňa každého mesiaca, na ktorý sa výživné platí, k rukám matky.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v IV. výroku mení tak, že ročné výživné za obdobie od 11.10.2014 do 30.06.2018 vo výške 1214,38 Eur je otec maloletého dieťaťa povinný zaplatiť k rukám matky spolu s bežným výživným v pravidelných mesačných splátkach po 50,- Eur splatných vždy do piateho dňa každého mesiaca, na ktorý sa výživné platí až do úplného zaplatenia počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku. Omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že H. K., nar. XX.XX.XXXX je otcom maloletého Z. T., nar. XX.XX.XXXX (prvý výrok). Maloletého Z. T., nar. XX.XX.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky I. T., nar. XX.XX.XXXX, ktorá ho zastupuje a spravuje jeho majetok (druhý výrok). Otcovi H. K., nar. XX.XX.XXXX určil povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 27,32 Eur mesačne a v budúcnosti pri zmene výšky životného minima na maloleté nezaopatrené dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu sumou vo výške 30 % z takto zmeneného životného minima „počnúc dňom tohto rozhodnutia“, vždy do posledného dňa v mesiaci vopred k rukám matky (tretí výrok). Otcovi H. K., nar. XX.XX.XXXX uložil povinnosť zaplatiť zameškané výživné za obdobie od 11.10.2014 do 18.06.2018 vo výške 1203,45 Eur v pravidelných mesačných splátkach po 50,- Eur k rukám matky maloletého spolu s bežným výživným, vždy do posledného dňa v mesiaci počnúc mesiacom júl 2018 (štvrtý výrok). Styk otca s maloletým neupravil (piaty výrok). Nárok na náhradu trov

konania nepriznal žiadnemu z účastníkov konania (šiesty výrok). Štátu náhradu trov nepriznal (siedmy výrok).

1.1 Z odôvodnenia predmetného rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že navrhovateľka sa návrhom podaným dňa 11.10.2017 domáhala určenia, že H. K. je otcom maloletého Z. T.. Na základe záverov znaleckého posudku znalkyne I.. D. L. č. 12/2018 zo dňa 06.04.2018 súd prvej inštancie určil, že otcom maloletého Z. T., nar. XX.XX.XXXX je H. K., nar. XX.XX.XXXX. Keďže s konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a o výžive maloletého, súd prvej inštancie určil otcovi dieťaťa povinnosť prispievať na jeho výživu sumou 27,32 € mesačne počnúc dňom tohto rozhodnutia a v budúcnosti pri zmene výšky životného minima na maloleté nezaopatrené dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu sumou vo výške 30 % z takto zmeneného životného minima. Navrhovateľka žiadala priznať výživné späťne po dobu troch rokov odo dňa začatia konania. Dôvody hodné osobitného zreteľa pre priznanie zročného výživného posúdil súd prvej inštancie tak, že sú dané. Matka maloletého podala už dňa 15.07.2015 návrh na určenie otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov. Konanie vedené na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 1Po/12/2015 sa skončilo v októbri 2016 a H. K. v ňom neuznal otcovstvo k maloletému. Od začatia tohto konania mal vedomosť, že matka podala návrh na určenie otcovstva a sám neprejavil žiadnu iniciatívu, aby bolo jeho otcovstvo voči maloletému určené alebo vylúčené. Navrhovateľka podala rok po skončení konania vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 1Po/12/2015 opätovne návrh na určenie otcovstva (konanie vedené na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 17Pc/21/2017). Na základe vyššie uvedených dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prvej inštancie určil zročné výživné za obdobie od 11.10.2014 t.j. tri roky späťne od podania návrhu.

1.2 Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ustanovením § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „C. m. p.“), podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak C. m. p. neustanovuje inak.

2. Proti IV. výroku rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec maloletého a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z obsahu odvolania vyplýva, že napadol nielen IV. ale aj III. výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol určený počiatok jeho vyživovacej povinnosti. Namietol, že dôvody hodné osobitného zreteľa pre priznanie zameškaného výživného tri roky späťne nie sú dané. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. z. 9CoP/21/2013 zo dňa 23.05.2013, v ktorom je uvedené, že podľa dôvodovej správy k zákonu o rodine viedla zákonodarcu k ustanoveniu podmienky dôvodov hodných osobitného zreteľa úvaha o potrebe zamedzenia špekulácie a zneužívaniu možnosti priznávať späťne výživné pre maloleté dieťa. Navrhovateľka podala návrh na určenie otcovstva až rok po skončení konania sp. zn. 1Po/12/2015 a teda nekonala zodpovedne a s náležitou starostlivosťou, pretože návrh mala podať bez zbytočného odkladu a vynaložiť včasný a zodpovedný prístup v tejto veci. Navrhoval aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok zmenil v zmysle § 388 C. s. p. tak, že zameškané zročné výživné za obdobie od 11.10.2017 do 18.06.2018 vo výške 245,88 Eur je H. K. nar. XX.XX.XXXX povinný zaplatiť do rúk matky maloletého spolu s bežným výživným vždy do posledného dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozhodnutia.

3. K odvolaniu podala vyjadrenie navrhovateľka, ktorá uviedla, že s odvolaním právneho zástupcu H. K. nesúhlasí. Ihneď ako zistila, že je s ním tehotná mu to oznámila. Stýkali sa spolu aj počas jej tehotenstva a teda vedel, že spolu čakajú dieťa. Keď mu po pôrode oznámila, že majú maloletého Z. sľúbil jej, že ich príde pozrieť a uzná otcovstvo voči maloletému. Toto však nespĺnil, začal sa zatajovať a keď sa vrátil k svojej bývalej družke pochopila, že otcovstvo k maloletému neuzná. Dôvody hodné osobitného zreteľa sú podľa nej dané. Už po narodení maloletého podala dňa 15.07.2015 návrh na určenie otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov (konanie vedené na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 1Po/12/2015). Konanie bolo skončené v októbri 2016 a keďže k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov nedošlo, podala rok po jeho skončení návrh na určenie otcovstva. Má za to, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď otca maloletého H. K. zaviazal zaplatiť zameškané výživné tri roky späťne. V odvolaní sa právny zástupca H. K. opiera o neadekvátny rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Cop/21/2013, tento nie je možné aplikovať, keďže ide o úplne inú situáciu ako v tomto konaní - určenie otcovstva. Matka vyvinula maximálne úsilie, aby si otec dieťaťa plnil svoju vyživovaciu povinnosť hneď od narodenia maloletého. Musela sa obrátiť na Centrum právnej pomoci, nakoľko nevedela sama napísať návrh na súd a tiež potrebovala zastúpenie na súde. H. K. vedel, že s ním čaká dieťa, no napriek

tomu s ňou po narodení maloletého prerušil kontakt a zatajoval sa. O maloletého sa nezaujíma a všetky výdavky súvisiace s maloletým hradí ona.

4. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu vyjadril tak, že súd prvej inštancie konal a rozhodol správne, keď otca zaviazal zaplatiť zmeškané výživné za obdobie od 11.10.2014. Pri sociálnom šetrení dňa 18.09.2013 orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately (ďalej len „SPODaSK“) zistil, že matka žije v partnerskom vzťahu s H. K., nar. XX.XX.XXXX, s ktorým čaká spoločné dieťa. Po pôrode mu oznámila, že sa im narodil chlapec a H. K. jej prisľúbil, že voči maloletému dobrovoľne uzná otcovstvo, čo nesplnil. Dňa 15.07.2015 sa matka dostavila na oddelenie SPODaSK, kde bol ňou spísaný návrh na určenie otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, no k dobrovoľnému uznaniu otcovstva nedošlo a tak matka po uplynutí jedného roka znovu podala nový návrh na určenie otcovstva pod sp. zn. 17Pc/21/2017. Otec o maloleté dieťa nejaví záujem a finančne sa nepodieľa na výchove dieťaťa. Matka žije s maloletým sama a zo svojho príjmu zabezpečuje jeho každodenné potreby a výdavky.

5. Odvolací súd prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu, že podmienky na jeho nariadenie podľa § 385 ods. 1 C. s. p. splnené neboli (nebolo potrebné doplniť ani zopakovať dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadovalo dôležitý verejný záujem) a po preskúmaní postupu súdu prvej inštancie a jeho rozhodnutia konštatuje, že odvolanie otca maloletého nie je dôvodné, napriek tomu je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 C. s. p. zmeniť z formálnych dôvodov.

6. Podľa § 110 C. m. p. s konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a o výžive maloletého. Účelom spojenia týchto konaní je zaistenie okamžitého plnenia povinností otca, pokiaľ musel byť určený až takto súdnym rozhodnutím. Obligatórne spojenie konania zabezpečuje, že nie je omeškanie medzi právoplatnosťou rozsudku o určení otcovstva a plnením vyživovacej povinnosti otcom. Vyživovacia povinnosť sa otcovi určuje spravidla spätne ku dňu vzniku jeho vyživovacej povinnosti.

6.1 Vyživovacia povinnosť obidvoch rodičov k ich maloletému dieťaťu vyplýva priamo zo zákona, vzniká narodením dieťaťa a jej plnenie trvá až dovtedy, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Jednou z foriem plnenia vyživovacej povinnosti je platenie výživného ako peňažného prostriedku na úhradu potrieb dieťaťa potrebných pre jeho všestranný telesný a duševný vývoj. Podľa § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o rodine“) výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Pokiaľ z určitých dôvodov, ktoré možno posúdiť ako výnimočné, účastníci žiadajú o určenie výživného s časovým odstupom a v ich konaní nemožno vidieť snahu o zneužívanie tohto inštitútu, súd môže výživné priznať aj spätne. Dôvody hodné osobitného zreteľa bude treba posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu.

6.2 Odvolací súd v danom prípade vzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa pre spätne priznanie nároku na výživné pre maloleté dieťa. V konaní vedenom pod sp. zn. 1Po/12/2015 Okresný súd Rimavská Sobota po prijatí návrhu matky na určenie otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov dňa 15.07.2015 predvolal označeného otca na výsluch na deň 27.07.2015 o 10:00 hod. Otec maloletého ospravedlnil svoju účasť na výsluchu z dôvodu, že sa zdržiava v Českej republike a na Slovensku bude až po 10. auguste 2015. K predmetu výsluchu sa nevyjadril. Následne až po viac ako roku nariadil Okresný súd Rimavská Sobota termín ďalšieho výsluchu na deň 21.10.2016 o 09:45 hod. Len štyri dni pred plánovaným výsluchom dňa 17.10.2016 oznámil H. K. súdu, že otcovstvo k maloletému neuznáva. Upovedomenie o neuznaní otcovstva H. K. doručoval Okresný súd Rimavská Sobota matke maloletého, pričom dňa 12.12.2016 sa zásielka vrátila súdu ako nedoručená. Odvolaciemu súdu nie je známe, kedy a ako sa matka dozvedela o neuznaní otcovstva, no napriek tomu v septembri 2017 vyhľadala bezplatnú právnu pomoc prostredníctvom Centra právnej pomoci, ktorá jej bola priznaná dňa 25.09.2017, na základe čoho dňa 11.10.2017 podala opätovne návrh na určenie otcovstva rozhodnutím súdu. Samotná matka maloletého sa ešte okrem maloletého Z. T. stará o ďalšie maloleté deti, ktoré jej boli zverené do starostlivosti v roku 2006. Vznikajú jej náklady na starostlivosť, výživu a opateru maloletého a tieto znáša sama, i napriek tej skutočnosti, že rovnakú povinnosť vyživovať svoje dieťa má i otec. Matka maloletého tvrdila, že o narodení dieťaťa H. K. informovala. Tento prisľúbil, že otcovstvo uzná a bude prispievať na výživu maloletého Z.. Po tomto oznámení sa jej však otec vyhýbal a navrátil sa k predchádzajúcej známosti. Otec maloletého najneskôr už 22.07.2015 vedel, že ho matka označila za potenciálneho otca, no súdnemu konaniu sa vyhýbal a nemal snahu, aby bola situácia otcovstva vyriešená. Konanie matky v danom prípade uplatnenia si výživného za tri roky spätne od začatia konania nenesie žiadne

známky špekulatívneho konania alebo snahy o zneužitie tohto práva. Predmetom konania bolo určenie otcovstva a s ním je spojené konanie o výkone rodičovských práv a povinností a o výžive maloletého. Konanie o výživnom pre maloleté dieťa nemohlo začať skôr než konanie o určenie otcovstva. Postup matky, ktorá podala návrh na určenie otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov po zistení, že otec dobrovoľne otcovstvo neuzná skôr, než dieťa dosiahlo vek jedného roka možno považovať za primeraný okolnostiam. Nemôže byť na ujmu matky maloletého, to že Okresný súd Rimavská Sobotka postupoval v konaní o určenie otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov pomaly, v rozpore s § 6 Občianskeho súdneho poriadku, keď výsluch označeného otca nariadil až po 15tich mesiacoch po prvom výsluchu, ktorého sa otec maloletého nezúčastnil. Postup súdu prvej inštancie, ktorý ukončil konanie sp. zn. 1Po/12/2015 bez toho, aby matku skutočne oboznámil s výsledkom tohto konania alebo zabezpečil začatie konania o určenie otcovstva v súlade s § 73 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku považuje odvolací súd za rozporný so záujmom maloletého dieťaťa.

7. Podľa § 62 ods. 1 a 2 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

8. Otec maloletého H. K. je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a v súčasnosti nemá žiadny príjem. Na základe lustrácie v sociálnej poisťovni odvolací súd zistil, že v období od 01.07.2007 do 08.10.2014 bol otec maloletého samostatne zárobkovo činná osoba. Podľa výpisu zo živnostenského registra otec ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania ku dňu 09.10.2014. Za uvedené obdobie má uhradené sociálne postenie len za mesiac 10/2014 a vymeriavacím základom bola suma 402,50 Eur. V období od 19.06.2015 do 30.09.2015 bol otec maloletého zamestnaný pričom jeho hrubá mzda za obdobie 06/2015 bola 69,10 Eur, za obdobie 07/2015 bola 190,- Eur, za obdobie 08/2015 bola 190,- Eur a za 09/2015 bola 190,- Eur. Ďalej bol otec maloletého zamestnaný v období od 18.01.2016 do 10.04.2016 a jeho hrubá mzda za obdobie 01/2016 bola 285,72 Eur, za 02/2016 bola 600,- Eur, za 03/2016 bola 600,- Eur, za 04/2016 bola 171,43 Eur. Dôchodkové poistenie, nemocenské poistenie úrazové poistenie ani poistenie v nezamestnanosti nepoberá. Nepoberá žiadne dávky poskytované úradom práce a nie je príjemcom pomoci v hmotnej núdzi ani členom domácnosti, ktorej sa poskytuje pomoc v hmotnej núdzi v zmysle zák. č. 417/2013 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Je vlastníkom nehnuteľností vedených v katastrálnom území X. zapísaných na LV č. XXXX a LV č. XXX, ktoré sú zaťažené viacerými exekúciami. Má okrem maloletého ešte dve dcéry O. K., ktorá je už plnoletá a D. K., voči ktorej má povinnosť platiť výživné 30,- Eur mesačne. Majetkové pomery otca maloletého nedovoľujú určiť vyššie výživné ako je minimálna výška výživného zo zákona. Za základ pre určenie výživného považoval odvolací súd posledný preukázaný príjem otca za obdobie od 18.01.2016 do 10.04.2016 kedy zarobil v priemere 552,23 Eur v hrubom. Odvolací súd prihliadol na to, že otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére D. K. a manželke X. K.. Podľa potvrdenia lekára má otec zdravotné problémy v dôsledku úrazu hlavy z roku 1998, pre ktoré sa nemôže riadne zamestnať a pracovať.

9. Z ustanovenia § 62 ods. 3 zákona o rodine vyplýva, že každý rodič, bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, ktorým je zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o životnom minime“). Z § 2 písm. c/ zákona o životnom minime vyplýva, že životné minimum na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa predstavuje a v dobe rozhodovania súdu prvej inštancie predstavovalo 90,42 €, 91,06 € a 93,61 € a minimálne zákonné výživné 27,13 €, 27,32 € a 28,08 € podľa uvedenej tabuľky:

Od Do Číslo opatrenia (zákona) Výška relevantného životného minima Výška minimálneho výživného v SKK/€

1. júla 2013 30. júna 2017 186/2013 Z. z. 90,42 € 27,13 €

1. júla 2017 30. júna 2018 173/2017 Z. z. 91,06 € 27,32 €

1. júla 2018 súčasnosť 196/2018 Z. z. 93,61 € 28,08 €

Matematickým výpočtom je možné dospieť k sume ročného výživného za obdobie od 11.10.2014 do 30.06.2018 v sume 1 214,38 € takto:

aliquotná čiastka za mesiac 10/2014 27,13 € : 31 = 0,87516 na deň, za 21 dní = 0,87516 krát 21 = 18,38 €
mesiace 11,12/2014 27,13 krát 2 mesiace = 54,26 €
2015 27,13 krát 12 mesiacov = 325,56 €
2016 27,13 krát 12 mesiacov = 325,56 €
mesiace 1-6/2017 27,13 krát 6 mesiacov = 162,78 €
mesiace 7-12/2017 27,32 krát 6 mesiacov = 163,92 €
mesiace 1-6/2018 27,32 x 6 mesiacov = 163,92 €
SPOLU = 1 214,38 €

9.1 Podľa § 76 ods. 1 zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú ročné vždy na mesiac dopredu. Z uznesenia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 20 Cdo 5228/2009 zo dňa 26. 05. 2011 vyplýva, že: „stanovené výživné je splatné pro kalendářní měsíc nejpozději do první poloviny měsíce. Výživné na měsíce leden proto musí být nejpozději zaplacen do 15. ledna příslušného kalendářního roku, nestanoví-li rozhodnutí jiný den splatnosti (např. do 5. dne v měsíci předem).“ Na základe vyššie uvedeného požiadavke platenia výživného dopredu zodpovedá najneskôr 15. deň v danom mesiaci. Odvolací súd určil splatnosť výživného vždy do piateho dňa každého mesiaca, na ktorý sa výživné platí.

10. I keď otec ohraničil svoje odvolanie na IV. výrok rozsudku súdu prvej inštancie, musel odvolací súd podľa § 379 písm. a) C. s. p. preskúmať obidva výroky o určení vyživovacej povinnosti otca, pretože ide o navzájom závislé výroky. Vo výroku č. IV súd určil iba výšku ročného výživného za obdobie od 11.10.2014 do svojho rozhodnutia, nesprávne ale formuloval III. výrok rozsudku, v ktorom na rozdiel od IV. výroku a dôvodov rozhodnutia uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého „počnúc dňom tohto rozhodnutia“.

11. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p., podľa ktorého, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, v spojení s § 53 C.m.p., podľa ktorého v konaní vo veciach určenia rodičovstva môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať. Podľa § 57 C.m.p., o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh; podľa § 58 C. m .p., o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O trovách konania na súde prvej inštancie a trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. (V prvoinštančnom konaní si navrhovateľka uplatnila nárok na náhradu trov konania, avšak odvolací súd má za preukázané, že jej žiadne trovy konania nevznikli s poukazom na rozhodnutie Centra právnej pomoci zo dňa 25.09.2017, ktorým navrhovateľke priznal bezplatnú právnu pomoc a v odvolacom konaní návrh zo strany navrhovateľky na rozhodnutie o náhrade trov odvolacieho konania nebol podaný).

12. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo

ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).